

VAN WIEG TOT GRAF

Op deze pagina vertellen wij het levensverhaal van een onlangs overleden stads- of streekgenoot. Vandaag het leven van Turf Groen. Is er in uw omgeving iemand overleden die niet vergeten mag worden? Laat het ons weten: ac.redactie@ad.nl.

Levenskunstenaar tot in de dood

Turf Groen, 1949-2013

In Paleis Het Loo hangt een doek van Turf Groen. Het verbeeldt Beatrix en Claus, toen die voor het eerst samen op de foto werden gezet. Turf gaf dit doek de titel *Ware Liefde* mee en dat staat symbool voor haar eigen leven. Als er iemand van het leven genoot, was het Turf, en haar vrienden hielden hartstochtelijk diep van haar.

Een levenskunstenaar tot in de dood. Dat was Turf Groen, die eigenlijk Mirjam heette. De voornaam dankte Turf aan haar zus Charlotte, die Mirjam al als klein meisje tot Turf omdoopte. Een opmerkelijke naam voor een uitzonderlijke vrouw. Dat uitgerekend Turf 'min of meer van de aardbodem verdween', is voor goede vriendin en fotograaf Conny Meslier nog heel onwerkelijk.

BIJZONDERE DATUM

Nou ja, van de aardbodem verdween... Het was volgens Conny ook wel weer typisch Turf om op Valentijnsdag te sterven. „Turf is op 1 april geboren, ze kreeg haar zoon Klaas op 31 december, dus ik voelde al aan dat ze een bijzondere datum zou kiezen om te gaan.” Dat bedoelt Conny ook met levenskunstenaar tot in de dood. „Turf hing uitbundig aan haar eigen leven. Vorig jaar mei werd ze geopereerd aan darmkanker. Al snel daarna liet ze iedereen weten kankervrij te zijn, ze kon zichzelf behoorlijk overschreeuwen. Rond kerst bleek dat ze overal uitzaaiingen had. Turf ging daar niet zomaar mee akkoord. Ze wilde een second opinion en schakelde iedereen in die haar kon helpen. Maar toen haar dood onherroepelijk bleek, aanvaardde ze haar lot. Op een tot voorbeeld strekkende manier. Ze maakte zelfs grappen met de arts die haar het vreselijke nieuws moest vertellen. 'Je ziet er slecht uit,' zei ze tegen hem. 'Waarom word je geen gynaecoloog? dan krijg je jonge vrouwen met borsten vol melk op je spreekuur in plaats van dit soort rotgesprekken te moeten voeren.' Turf ten voeten uit.

Ze koos voor euthanasie en vertrok op een prachtige dag. Het sneeuwde, ze zat bij een knappend haardvuur in haar eigen huis, ze werd verzorgd door haar innig geliefde zoon Klaas, ex-man Ilja Gort en een goede vriendin, ze lachte haar kenmerkende galmende lach tot op het laatst en sms'te nog dat 'ze baadde in liefde.' Maar toch.”

Maar toch voelt het raar. Veel vrienden zitten met een kater zonder dronken te zijn geweest op het grote feest dat Turf nog had willen geven. Conny: „Turf wilde voor haar dood nog een groots en meeslepend afscheid van iedereen. Met oesters en champagne. Precies zoals ze geleefd had. Maar het was haar niet gegund. We hebben eigenlijk geen afscheid kunnen nemen, ze overleed in stilte en werd in zeer kleine kring gecremeerd. Er was geen overlijdensadvertentie, geen kaart. Achteraf hoorden we dat ze dit kennelijk zelf zo wilde.

INTROVERT

Gek genoeg past dat ook wel weer bij haar, ze kon heel introvert zijn. Maar Turf had ook het grootste hart van Amersfoort. Ze was een vrouw die haar hele leven curieuze teksten en foto's uit de krant knipte om die op mooie ansichtkaarten geplakt naar vrienden te sturen. Dan had ze zelf toch op zijn minst een prachtige advertentie moeten hebben met een scherpe tekst. Het voelt alsof deze vrouw die iedereen het beste gunde,

Turf Groen knipte haar hele leven curieuze teksten en foto's uit de krant om die op mooie ansichtkaarten geplakt naar vrienden te sturen.

PRIVÉFOTO'S

zelf meer had verdiend. Goed, er was na haar overlijden alsnog een bijeenkomst waarop Ilja mooie woorden sprak, maar daar was lang niet iedereen en dat was een droeve boel.”

Vriendin Karin Hamersma: „Wat de vrienden van alle clubjes opgevallen is: je hebt behoefte aan een ritueel om afscheid te kunnen nemen. Dat is nu bijna niemand gelukt.” Karin was dertig jaar met Turf bevriend via het 'kookclubje', Conny kende Turf van het 'kunstenaarsclubje' en zo was er nog een aantal waar Turf de spil van was. Dat bemoeilijkte het afscheid. „Turf had niet één vriendenkring, we hoorden wel verhalen over elkaar, maar het

waren gescheiden werelden. Ze had ons bij elkaar willen brengen en we bekijken nu hoe we alsnog een gezamenlijk eerbetoon kunnen organiseren. Turf's zus Charlotte denkt met Klaas na over een expositie met eigen werk van Turf en stukken uit haar verzameling, dat zou mooi zijn,” zegt Conny.

BUITENSPORIG

Want één ding is helder: Turf mag wat haar vrienden betreft niet vergeten worden. Conny: „Ze was buitensporig in alles wat ze deed. Ze kon fantastisch schilderen, geweldig organiseren, Ilja heeft met La Tulipe veel aan haar te danken gehad, ze verzamelde de curieuze

dingen. Ze was heel mooi, mannen vielen als een blok voor haar. Ze was uitbundig, expressief, aanstekelijk, je kon enorm met haar lachen. Ik ga al vele jaren naar het Oerolfestival, maar nooit was het zó leuk als met Turf. Haar geestdrift, haar gulheid en liefde voor iedereen.”

Dat juist zo'n warme vrouw de laatste jaren van haar leven in een nare vechtscheiding verwickeld was, is lastig voor de vrienden. „Turf was heel boos op Ilja, maar in de laatste week van haar leven zijn ze elkaar dankzij zoon Klaas in de armen gevallen. Toch ware liefde? Dat ze aan het eind sms'te te baden in liefde biedt in elk geval troost.”

DE BRUILOFT

Ester (44) en Werner (47) Floor.

Trouwen in het bos, met taart in de vorm van een boomstam

Na twintig jaar samenzijn besloten Ester (44) en Werner (47) Floor toch te trouwen. Het huwelijk was geheel tegen hun verwachtingen in en na een reeks moeilijke omstandigheden. „Het was heel intiem. Wij zijn getrouwd op 12-12-12 in restaurant De Gezelligheid in Den Treek, er waren twaalf mensen aanwezig en rond 12 uur hebben wij ja gezegd,” vertelt Ester trots.

Het bos is voor beiden erg belangrijk en stond centraal bij hun bruiloft. „Wij hebben elkaar leren kennen in het bos, we hebben er gewoond en komen er dagelijks. Onze taart was in de vorm van een boomstam en de ringen lagen op een hart van hout.” Het regende pijpenstelen, maar toen het huwelijk begon, scheen de zon. „We zijn met een Belgisch trekpaard

Werner en Ester Floor: 'Het was bijzonder.'

FOTO AD

Tips voor De Bruiloft of Van Wieg tot Graf? Mail naar ac.redactie@ad.nl

en huifkar door het bos gegaan. Het was bijzonder.” Tegen het huwelijk zijn ze anders aan gaan kijken. „Wij dachten dat trouwen niets zou veran-

deren, maar zelfs na zo lang samenzijn voelt dit toch als een stapje verder.”

(Rachel van Kommer)